

[Holstein.]

dan Politik, som fra alle andre Synspunkter anbefaler sig, ja, ikke blot anbefaler sig, men synes at være den eneste farbare og mulige Vej?

Er det berettiget, som den højtærede Handelsminister var saa letsindig at gøre det offentligt paa et stort Møde ovre paa Fyn, at give den danske Befolkning og Offentlighed det Indtryk, at hvis vor Valutapolitik ændres i den Retning, jeg har antydnet, saa vilde det — ja, den højtærede Handelsminister føjede til: efter min personlige Overbevisning, men det er nu en Gang den ansvarlige Handelsminister, der har hele Valutapolitikken i Øjeblikkets Krisesituation i sin Haand, som har sagt det offentligt til den danske Befolkning —, saa vilde det efter hans Formening medføre, at England vilde svare med en Repressalietold paa 25 pCt., saaledes har jeg set den højtærede Handelsministers Ord refereret i Bladene, og jeg kan jo kun henholde mig til Bladenes Referat, saa længe jeg ikke har hørt ham selv enten afkræfte eller bekræfte Referatets Rigtighed.

Og den højtærede Udenrigsminister, den anden Hovedpart — jeg har jo før fremhævet, at den højtærede Socialminister og den højtærede Finansminister i denne Sag kommer i anden Række, og at de Foranstaltninger, de har paa Hjerte, alle sammen staar i Forhold til den Valutapolitik og den Handelspolitik, der føres fra Regeringens Side, det vil sige fra de to Ministres Side, som har disse Spørgsmaal i deres Hænder —, den højtærede Udenrigsminister giver det jo ogsaa frejdigt Udseende af, at en ændret Valutapolitik her i Landet, til Fordel først og fremmest for det kriseramte Eksport-hovederhverv, men ogsaa for vore øvrige Erhverv og for de beskæftigelsesløse Arbejdere, fra engelsk Side vilde blive mødt med Foranstaltninger efter Ottawa-Konferencen, Foranstaltninger i hvert Fald gaaende ud paa, at Danmark ikke kom til at opnaa de handelspolitiske Fordele, som det ellers vilde kunne gøre sig Forhaabning om. Der er altsaa dels Spørgsmaal om positive Repressalieforanstaltninger mod os, dels Spørgsmaal om det negative, om Fordele, som vi ellers vilde kunne opnaa, men som ikke vil blive os til Del.

Her vil jeg gerne for det første fremhæve, hvad Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag understreger, at der, selv om en saadan Valutapolitik blev taget op her i Landet, sagligt set aldeles ikke er Tale om Valutadumping af Landbrugsvareer paa det engelske Marked. Det fremhæves

med Rette i Bemærkningerne, at det er en Misforstaaelse fra engelsk Side at tro, at det vilde være Valutadumping i saglig teknisk Forstand, for Valutadumping vil jo sige, at en Produktion i Hjemlandet sælger sine Varer med Indtægt, er et rentabelt Forehavende, men kaster sin Overskudsproduktion ud paa et udenlandsk Marked til Priser — der er de lærde, saa vidt jeg ved, noget uenige —, som enten ligger under Engrospriserne paa Hjemmemarkedet eller under Produktionsomkostningerne paa Hjemmemarkedet.

Men her er der Tale om en Produktion, som for det første er en Underskudsforretning, saaledes som Forholdene i Øjeblikket er for Landbruget, og om en Produktion, som der ikke er Mulighed for at udvide, saaledes som man kan udvide en Byindustri, hvor man køber en ny Maskine, som saa spyr saa og saa mange flere Sæt Skotøj ud i Løbet af een Dags Arbejde. Om noget saadant er der jo slet ikke Tale her, og man forfærdes ved at se, at endda Hovedstadsblade ikke har taget i Betænkning at søge at skræmme den danske Landbefolkning under den nylig standende Slagterikonflikt med en Henviisning til, at Polen og andre Lande i Løbet af en 14 Dage vilde have erobret en stor Del af det danske Flæskemarked i England. Det tager 1½ Aar at lave en ny Griseso og at faa denne Grisesos Kuld af Grise bragt i slagtefærdig Stand, og inden den Tid kunde det jo være, at der ikke længere var et Ministerium Stauning i Danmark og heller ikke noget dansk Landbrug, saa jeg tror, man skal være varsom med at føre en saadan Paastand i Marken, at Polen og andre Lande, der ogsaa kan lave Flæsk, i Løbet af et saadant Tidsafsnit vilde have konkurreret det danske Landbrug ud paa det engelske Flæskemarked, hvis vi et Øjeblik standsede eller hemmede Eksporten af Flæsk.

Men hertil kommer, hvad der Gang paa Gang er nævnt her, at det er jo ganske umuligt i et Land med Danmarks Landbrugs Beskaffenhed at forøge Produktionen i nævneværdigt Omfang. Det kunde maaske gøres i oversøiske Lande som New Zealand og Australien med deres vidtstrakte jomfruelige Græsgange, hvor Kvæget kan sættes ud og græsse hele Aaret rundt. Der kan man i forholdsvis vid Udstrækning forøge Kvægbesætningerne og Produktionen, men i det danske Landbrug, paa de 206 000 smaa og større danske Landbrugsejendomme, kan man ikke — navnlig ikke i en Haandevending, og naar det tilmed er et økonomisk ruineret Erhverv, som det i Øjeblikket